

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 3 og 24 i den italienske forfatning, magtmisbrug, magtoverskridelse ved forkerte forudsætninger, mangelfuld sagsoplysning, faktisk vildfarelse samt tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 81 i Den Europæiske Unions finansforordning.

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at kompensationen er gennemført i strid med de europæiske forskrifter om vished, likviditet og forfald. I nærværende sag har debitor bestridt fordringen, som det fremgår af skrivelserne i sagen. Kommissionens afgørelse er endvidere ensidig og udgør som sådan en tilsidesættelse af lighedsprincippet.

2. Det andet anbringende om tilsidesættelse og urigtig anvendelse af princippet om fællesskabsrettens virkning, om tilsidesættelse og urigtig anvendelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og magtoverskridelse som følge af manglende sagsoplysning.

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at resten af de beløb, der er bevilget til Dipartimento di Ingegneria dell'Innovazione forskningsprojekt, først skulle udbetales endeligt, når de forskningsaktiviteter, til hvilke de var tildelt, blev gennemført, og at de ikke kunne være genstand for fordringer vedrørende andre aktiviteter end den, der var iværksat ved ovennævnte forskningsprojekt, idet effektivitetsprincippet ellers ville blive tilsidesat. De anfægtede retsakter tilsidesætter ligeledes princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, idet Kommissionen ved anvendelsen af kompensationen ikke har benyttet de tildelte beløb i overensstemmelse med deres formål.

3. Tredje anbringende om en tilsidesættelse og urigtig anvendelse af artikel 296 TEUF.

— Det gøres i denne forbindelse gældende, at den anfægtede retsakt ikke opfylder begrundelsespligten ved den påberåbte norm, idet den hverken angiver den retlige hjemmel, grunde eller forudsætninger for afgørelsen om at kompensere de beløb, som Dipartimento di Ingegneria dell'Innovazione gjorde krav på, med dem, som Dipartimento di Scienze giuridiche gjorde krav på.

Appel iværksat den 14. juli 2015 af Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) til prøvelse af Personalerettens dom af 29. april 2015 i de forenede sager F-159/12 og F-161/12, CJ mod ECDC

(Sag T-395/15 P)

(2015/C 311/60)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (ved J. Mannheim og A. Daume, som befuldmægtigede, samt advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Den anden part i appelsagen: CJ (Agios Stefanos, Grækenland)

Appellantens påstande

— Personalerettens dom af 29. april 2015 i de forenede sager F-159/12 og F-161/12 ophæves, jf. appellants appelanbringender, og

— Appellindstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende er, at Personaleretten begik en retlig fejl med hensyn til omfanget af retten til at blive hørt.
  - Uden henvisning til retspraksis og uden at fremkomme med en specifik begrundelse vedtog Personaleretten en udvidet fortolkning af omfanget af retten til at blive hørt, idet denne ret fandt anvendelse ikke blot på beskyldninger mod en person, men også på de konsekvenser, der kunne tilskrives denne persons adfærd. Desuden modsiges den af Personaleretten indtagne holdning vedrørende rækkevidden af retten til at blive hørt af denne rets egen konklusion i den appellerede dom.
2. Det andet anbringende er, at Personaleretten begik en retlig fejl i den konklusion, den nåede frem til i forbindelse med bedømmelsen af, om proceduren kunne have ført til et andet resultat, hvis denne påståede ulovlighed ikke havde foreligget.
  - Eftersom Personaleretten havde anerkendt, at tillidsforholdet mellem appelindstævnte og appellanten var uoprettelig brudt, ville den omstændighed, at den påståede ulovlighed ikke forelå, ikke have ført til et andet resultat.

Sag anlagt den 20. juli 2015 — Morgan & Morgan mod KHIM — Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)**(Sag T-399/15)**

(2015/C 311/61)

*Stævningen affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l. (Conegliano, Italien) (ved advokaterne F. Gatti og F. Caricato)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Grupo Morgan & Morgan (Ciudad de Panamá, Panama)

Oplysninger vedrørende sagen for Harmoniseringskontoret

Ansøger: Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l.

Det omtvistede varemærke: EF-figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »Morgan & Morgan« — EF-varemærkeansøgning nr. 11 596 087

Sagen for Harmoniseringskontoret: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. maj 2015 af Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 1657/2014-1)